

— ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ Τ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ —

Σελίς 265

Οἱ ἀναμαρτύρητοι ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ

Τὸ μέρος τῆς χερσονήσου ποὺ λέγεται Πορτογαλία, διατρέχει ἀπόρρητα καὶ ἀνεξαρτησία του καὶ ἐννὸς διάλεχτο του ἀπὸ τὰς ἐπιβλάσεις τῆς Καθολικῆς.

Ὅταν ἀμύμη τὸ βασίλειον τοῦ Καναδά ἦταν ζυμωτό, ὁ πορτογάλος μονάρχης ἀποφάσισε νὰ τοὺς καταδιώξῃ ἐν τῇ Ἀγρική Ἰσπανίᾳ τοὺς Ἄραβες ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Ταίρου. Τὸν καιρὸ αὐτὸ ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ ἦσαν μοναρχικὰ τὰ κράτα βραχυτάτα καὶ ὀρμίζονταν νὰ πολεμῶν ἑναντίον τῶν ἀμύμων.

Τὸ κάδος τῶν ἵππων ἦταν ἐννὸς ἀμύμη του. Ὁ θρόνος ἦταν περιτριφυρωμένος ἀπὸ ἵππους καὶ στένάζε ἀπὸ τὴν εὐθυρορά.

Ἀναφέρεται ὅτι μερικὲς γυναῖκες ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ αὐτῆς εὐθὺς εὗραν κάποιους ἵππους.

Ἔχοντε τότε ἕνα κίτρινον ποδίον ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἐνας ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἀπὸ Πορτογάλους ἵππους ἔπλεσε ἑναντίον τοῦ Λονδίνου, νίκησε τοὺς Ἄγγλους καὶ γύρισε πίσω ἐν τῇ Λισαβόνα.

Γεννήθημε τότε μιὰ διπλωματικὴ γιγθία ἀνάμεσα Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλίας καὶ διατηρήθημε ἕως σήμερον. Ἀναπτύχθημε τὸ ἐμπόριον τοῦ κρασίου καὶ καπνοῦ.

Τὸ ἐμπόριον αὐτὸ οἱ πειρατὲς τῶν Κένουτα τὸ ἐπέδιδαν

μέ τις παραταίες τους. Το Κέουσα ήταν μια απ' τις
"Ηρακλείους γήλας" στο στενό του Γιβραλτάρ και έξου-
σίαζε το στενό.

Ο βασιλιάς τότε της Πορτογαλλίας έτοιμασε στόλο. Ξεμί-
τισε σημαυσόδιστος, κωποδονε τύμπανα και ζαρ-
μινές τρουμπέτες κι' έτσι φτάσανε στο Κέουσα.

Βγήκαν στρατεύματα στη ξηρά κι' η πόλη των περατών
κουρσώθηκε με έφοδο.

Άλλοι έμειναν που ξεχωρίζανε στην παραλία ήταν
κι' ο Πρίγκιπας Έρρίκος ο μικρότερος γιος του πορτογα-
λου βασιλιά. Ήταν καλός πολεμιστής μα και έξυπνος
άντρας. Οι γνώσεις του πλουτισθήκανε με το διάβασμα
των έργων του Κικέρωνα του Σερένα και ~~αλλοί~~ άλλων
συγγραφέων.

Ρωτούσε τους αιχμαλώτους για τις άγνωστες χώρες
που ήταν πύο πέρα στο βάθος της Αφρικής.

Κι' αυτοί τούλεξαν για τις πλούσιες πόλεις του Μαρόκκου,
για τα θανά του Ατζάντα που λάμπανε απ' τα χιόνια και
για τις υμμουδρές έρημους.

Άκουσε πως πύο πέρα απ' την έρημο Σαχάρα, ήταν μια κα-
τοικητή χώρα από μαύρους. Ξεπαζόταν από σπαρτά και
από βαμβακοφυτείες. Έποίζετο από ποτάμια που στις
όχθες τους ήτανε χτισμένες πόλεις σαν το Μαρόκκο ή
την Σεβίλλη.

Σαυτή τη χώρα υπήρχαν χρυσόρυχα μολόσια. Ήτανε γυ-
μάτη σιδάθους. Απ' τη ξηρά πήγαινε στο Μαρόκκο βέ

Μία βδομάδα μέσα. Υπήρχαν τακτικά παραβάματα που
 πήγαιναν και στέφονταν εύθετα τις εποχές του χρόνου.
 Στην χώρα των Μαύρων, όπως την λέγατε, πήγαινες κι από τη
 θάλασσα. Όταν τα παραβάτα πλείονε νοτιωδ στην έρημο
 παραβία βιά νότια, φθάνανε στις εμβόδες μεγάλων πο-
 ταμίων που πήρασαν απ' τα χρυσοφόρα βουνά.

Τ' όνειρο του πρίγκιπα Έρρίκου ήτανε γάταμαθύχη τον νό-
 ον τούτον κόσμο πύο πέρα απ' την έρημο. Και δέν τον
 ένοιαζε αν έβόδωε πολλά για τον εν την επιχείρηση
 που πολλοί εύλογηότες δά γνόταν χριστιανοί.

Αποτραβήχτηκε βέτα καέτρο νοτιά στο άκρωτήρι του
 Αγίου Βικεντίου απ' όπου η θεία του ωκεανός τον έρι-
 χνε σέ σιέγης.

Τό μέρος αυτό ήταν μια προέχταση της ξέρας στή θά-
 λασσα με λίγα κούρα διορθωμένα έδω και με. Η άλλη
 πρασινάδα παράδωκε απ' την άκρωτάδα της θάλασσας.

Μά ο πρίγκιπας Έρρίκος δέν ήταν έμει μοτάχος.

Προσπαθούσε ανδρώτους για να μείνουν έμει.

Έχτισε ένα άστερο σιοταίο και ναυτική βχοδή. Απόμα
 ανέστισε διβροδίκη με χειρόγραφα του Μάρκο Πόλο
 που ο αδερφός του ταφένε απ' την Βενετία.

Πέρχαμνες χειρόγραφα της μεγάλης έργασίας των Πτολε-
 μαίων. Απόμα χειρόγραφα απ' τον Στραβωνα, Ηρόδοτο
 κι άλλους έμμετες συγγραφείς που τους μεταγράφωκε
 οι λαίτοι με τη φρονίδα του Πάπα.

Τα παραβάτα πλείονε προς την παραβία της Σαχάρας. Δέξια

τους είχαν την άπειραν δάδαστα κι' αριστερά τους τους
 άθριον απόγονους του Μαστιόδα και Λουγούδα που
 τους επέδωτο κι' έπέραν ποδάσι αιχμαδύτους.
 Έτσι πέρασα ποδάσι χρόνια κι' η μαύρη χώρα δει ανα-
 κιδύθηκε. Οι Κανάριοι τ'ησοι ήσαν γνωστές στους Ισπα-
 νούς. Κι' οι Πορτογάλλοι ανακιδύσανε το Πόρτο-Σάντο και
 το μοι Μαδέρα. Ποδάσι μεζανόστες πήγαν στην Μαδέρα
 μαζί με τους κι' ένα ζευγάρι κουρελάκια που πωλά-
 πιδαιόστικε.

Οι Πορτογάλλοι ώρα έφερναν κηίμα κυπρίνικιο και
 ζαχαροκάλαμο απ' την Κιάμια. Και χρήσθα το υρασι
 κι' η ζάχαρις ήτανε έμπορεύματα εξαγωγή απ' την Λισσα-
 βόνα.

Το ~~κατα~~ καίστερο αυτό στην παραλία του Ατλαντικού που
 πάντα δά θεωρείται σαν ένας έρος κόπος ε'ανδρικήτα
 χρονια, τόβησαν οι άνθρωποι με αποστροφή και
 κατακρίστη. Νόμιζαν πως ήσανε το άστερο καίτοι σου
 μάγου και έφλοδντο σαν εναντιόστικε στο δρόμο
 του ένα μαυριόρο άντρα μετ'α εμοφο στο κεράδι
 και με κεντρία και μπουνάμα με έπιχρυσά σκευ-
 νια. Συχνά τον βότανε να σέμνεται στην άμση του
 κρημμού και τα κεντρία με σοβαρό υφος στην δάδα-
 σα. Έλεγε πως σεις ξάστερες νύχτες μπορούσε να δει
 για ποδάσι ώρες τον πύργο της Βαβέλ που έχτισε.
 Υπήρχε μια ορθόδοξη γεωγραφία σέμειν την εποχή

γραμμή εναντίον Ὀβρείων διά δεξιά. Ἡ γῆ ἦταν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σύμπαντος. Ὁ ἥλιος, τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄστρα ἐπέφταν γύρω ἀπ' αὐτήν. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦταν ἀκριβῶς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆς.

Σεῖς Ἀραβικαὶ Ἰνδίες ἦταν ὁ ἐπίγειος παράδεισος εἰς τὴν γῆν μέρος καὶ περιχυρισμένος ἀπὸ ἕνα τοῖχο ἀπὸ ἄνω ἄνω, καὶ ἔφτανε ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ ἄγ. Διονυσῖος καὶ ὁ Προμῆς ὁ Ἰουδαϊστικὸς λέγαντες πῶς οἱ "ἀντιποδες" ἦταν ἐναντίον τῆς ἁγίας Γραφῆς, καὶ οὐ δεῖ ὑπάρχειν ἄνθρωποι οὐκ ἄλλοι κἀπὸ τῆς γῆς, γὰρ τότε πῶς θὰ μπορούσαν νὰ δεῖν τὸ ἥλιο;

Πίστευαν ἀκόμα πῶς ἦταν μία "διαμεμαρμένη ζῆτη" καὶ ἀπέραστη ζῆτη ἀπ' εἰς δύο μερῆς τοῦ ἰσημερινοῦ, ὅπου κατέρως δεῖ μπορούσε εἰσεῖν νὰ ζῆσιν.

Νὰ, οὕτως ἐν τῷ ἰσημερινῷ ἡ χώρα ὁ πρῶτος ἔρῃσις ἔβγαλε παράδια καὶ καθε φορὰ οἱ Πορτογάλλοι ἔμαθον γῆρας καὶ ὄρφανὰ.

"Ὁ πρῶτος γορῖζι, λέγαν οἱ Πορτογάλλοι, πῶς ἐπειδὴ ἀνακάλυψε δύο ἔρημα μοῖα καὶ μοῖρασε εὐτυχία, καὶ ἐμῶν ἔχομε πρῶτην χώρα γὰρ νὰ καθιερωθῆσιν καὶ δεῖν δεῖσιν καὶ ταξιδεύσιν σὲ μακρὰς ἀστάσεις. Ἐὰν φύγῃ ἐν τῇ γῆ καὶ ὁ θεὸς καὶ ἔχει δώσει.

Μπορεῖ νὰ παραλάβῃ τόσο μακρὰ ἄσπαστον εἰς τὴν χώρα αὐτῆς γὰρ θύρα παρὰ τῆς ἀνθρώπων. καὶ ἂν ὑπάρχῃ κόσμος ἐν τῇ γῆ αὐτῇ δεῖν ζῆσιν καὶ τὴν εἶδος εἶναι.

Ἴσθ' εἶναι εἶναι εὐκρίτους καὶ καθαρίων καὶ πιδούνε ἀπὸ βράχο
 σὲ βράχο καὶ διδοβοῦνε τοὺς χρυσεατοὺς, δὲν ἔχομε
 διμὸ τὰ παραποτιόκατα γὰρ εἴτωια ἄχον γῆρα καὶ
 γὰρ ὡσοῦ καταφρόντω νόστο;

Ὁ ποδῆκοτε ἐνέθηκε ἕνα ἐπεσόδιο καὶ δημιουργῆσε μὴ
 ἐπατάραση καὶ λαοῦ. Ὁ φημισομένη καὶ ἐνεγίνεθησαν
 οὖν ἔρημη ἀπὴν δώσανε φῆρα γὰρ τὴν ἀπαιωδύωσή
 τους. Καὶ τὰ δῖτρα ἦσαν χρυσάφι καὶ μαύροι
 σμάχθοι. Ὁ νότος καὶ γὰρ πρῶτη φερά αὐτὸ τὸ μεταφθ
 ἔματε τὴν ἐμφάση καὶ οὖν ἄερμη, λεγόμεν ὁ χρυσοῦ
 ποταμῶς. Δὲν ἦσαν πραγματικὰ ποταμοὶ μὴ ἕνας
 διαόστος νότος καὶ τὸ χρυσάφι τὸ πῆραν ἀπὸ τῶ
 χρυσορυχία καὶ Παρμῶν οὖν γῆρα τὴν Μαύρων.

Ἡ ἀναμάχη καὶ δημιουργῆσε περὶ τὴν ἐπιφάνη.
 Ἰσοδῆσανε ἰταρείες, καὶ πῆραν εἴδη ἀπὸ τὸ κράτος,
 γὰρ τὴν ἔρεση καὶ χρυσοῦ αὐτοῦ καὶ δῖσαν τὸ πᾶντα
 εἰς ἀρίστη. Μαύρις δὲν φρόντιζε καὶ ποδὶ γὰρ τὸ χρυσάφι.
 Μὴ ἡ ἀναμάχη καὶ ποδῆσημιν τοῦτου μεταφθου καὶ οὐ
 Ἰνδίες ἦσαν ἡ ξαμνοσὴ πατρίδα ἕμανα τὸν ἔρημο
 τὰ σχηματισμὸν τὴν ἰδέα πῶς ἂν ἀπονοδοῦσε τὴν πα
 ραδία τὴν ἄερμη, δὲν ἔφθανε διὰ διαόσσησιν εἰς
 Ἰνδίες. Τὰ γράμματα καὶ οἱ χάρτες καὶ ἔπαυσε ἀπὸ
 τοὺς Βενετσιάνους ἀκαπουριεῖς, καὶ τὸ ἔδωκεν θάλασσαν,
 ἀνοκτα καὶ ἕνα παρμῶν διάταγμα καὶ παραχωροῦσε
 εἰς Πορτογαλῶν καὶ ἕνα ἄλλο εἰς γῆρας οὐ Πορτογαλῶν,

μπορούσαν να αναμαζύγουνε ως τις Ινδίες, με τὴν ἄδεια
να ἐμπορεύονται με χρυσανούς, καὶ ἄλλου τῶν ἑ-
μαρτυῶν γὰρ τὸς ἄλλοις ἐκίμων πολὺ χαθῆσανε εἰς
ἐμπορμὴν ἢ σταυροφορμὴν αὐτὴς ἐξοστρατείας.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν ἴστανε εἰς ζυτὴν.
Οἱ Πορτογάλλοι, ὅπως οἱ Παλαιοὶ Φοίνικες ἐμπορεύον-
ταν τὸ ἴσταν μέρος καὶ ἀντὶ τὸ ἀφῆσαν τὸ ἄλλο.
Τὰ ἐμπορεύματα ποὺ ἐπαιούσαν, ἦταν χρυσοῦσι, δέρκα-
τα φώκιας καὶ Μαύρου.

Ἄνωθεν δὲν εἶχανε φθάσει εἰς τὴν χώραν τῶν Μαύρων
ἕως οὗτου ἕνας ἕμπορος ἀπὸ τὸ Λόδος ἀπεράστωσε τὰ
προχωρήσει χωρὶς χρυσοῦσις εἰς τὴν ἐρήμην ἄχην.

Ἐχρησθῆσαν ὅταν εἶδε δέντρα εἰς ὄχθον καὶ ποιοῦ
κεφάλου ποταμοῦ καὶ ὁ πρῶτος ἐρεῖνος καὶ οἱ
νοσηρογράφοι ἐπέθεσαν τὴν ἴσταν ὁ Νεῖδος.

Στὴν μετὰ ὄχθον ἦτανε ἡ μελαγχολία ἄνθρωποι τῆς ἐρήμου
μετὰ καυρὴν οὐρα καὶ μαλλιά, ἄγριοι εἰς ἐμψάσει, ζού-
σαν μετὰ γὰρ καὶ ταξίδευσαν ἀπὸ μέρος εἰς μέρος μετὰ
τῶν καυρῶν τούτων.

Στὴν ἄχην ὄχθον ἦτανε ἄνθρωποι εὐματωῖδες, νόστιμοι μετὰ
καῦρον δέρκα ὅτι ἀδιδάκη, ζοῦσαν εἰς χωρὶά καὶ καλλι-
εργούσαν σιταῖρι.

Οἱ Πορτογάλλοι ἀναμαζύγουνε τὴν ἄχην τῆς Γουινέας καὶ
ἦτανε ὑποχρεωμένοι τὰ παύσαν τῶν ἀπορμῶν τῶν
ἐπιχειρήσεων. ~~Ἀπὸ τῆς ἀπορμῆς τῶν οὐχθῶν οἱ μαύροι ἐμαζύ-~~

δουσαν στα δέντρα απάνω, πωροβολούσαν έναντιον των η
 επειδωτο στα πλοια σε μέσση του πορθμω με τα κο
 τόξυα των. Οι Πωροβάλλοι δέν είχαν όπλα εαν τα φαρ
 μακερά βίδα εν κωρων, που τα βαρταν εεία δυνάτο
 συμπύρω η όταν οι άνθρωποι πληγύνονταν απεδι
 θσαν και το αίμα έμαε απι τη ρινη και τα γυάτα.
 Ένα είνσημα απαλλαγη ιδρύθηκε η οι κωροι ήτανε
 διατεθειμένοι να εμπροσθουν.

Η χρυσή αχμή αναμαδύφθηκε. Ένα φροστρο η ένα έμυκου
 δάμ χειρικήκανε σην έμφια στον έμενε ένας γυλα
 νας. Η παλιά άκουια παραχωρήθηκε στοίς Άγγλους απ
 τον δουκε. Τα μαράβια έφραγ χρυσά βραχιόλια,
 μαχαίρια, κωρέφτες, χρωματιστά μεταξί και κιάφια
 έμπροσμάτα, κοράφια, και δίννε χρυσόμοσι η άταξ
 λαφια.

Η έμπαξη που έμμοδούθησε εν αναμάδνη της θεοδ
 σιωης βιγά-ομα έοδουε. Ο εύγενής Πριμικας έρεί
 νος δέν ήταν πιά. Οι άνθρωποι που κίγαντα σην πα
 ραδία δέν ήτανε της τάξης έμειντ και άρο σώνοντο
 για τον έπρωτορο. Ένας έπίσημος που κιάφτε γίρωε απ
 την έμφια παρουσιάθηκε στον βασιλιά, η η κερχηγι
 όντα τον τον ρώσε κης ήτανε "Γενικός" εφος έφσε
 σην Άφρημη. Κι αυτός είπε κης χοροσε προσωπίδα και
 γάτια και όση την περίοδο της διαμονής του σε κείνη
 τη δερνή χώρα. Αυτός ο ίδιος ο βασιλιάς Ιωάννης ο Β'.

ήταν ένας ισχυρογνώμονας και σάντο ζανα γεννήθηκε
η φιλοδοξία του ~~σε~~ πρίγκιπα Έρρίκου.

Βρήκε σένα έρτάρ, ποι άμικε στον προηγούμενο βα-
σιλιά, μια σειρά από γραμμάτια εύγενών Βενετσιάνων
ποι δινανε πολλάς πληροφορίες για το εμπόριο στις Ιν-
δίες και γρήγορα απέφασσε τών διερεύνηση κατά
μήκος τής παραλίας τών Ινδιών.

Ο βιβλιοφύλακας τού Αγ. Μάρκου έβρισκε επίσης χάρ-
τες σεις όποιους ήτανε συμφωκέρη η τότε γνωστή
Ινδική χερσόνησος.

Ένας Έβραϊος Ζαεντο με' ο δοξασμένος Μαρτίν Βεχεν
εξευκρίνωσανε τών ναυική πωξίδα και τροποποίη-
σαν τών παλαιά Αλεξανδρινή άστρολογία. Άπώτες από
μακρινές χώρες έρχονταν σεις εξεστραείες τών
Πορτογάλων για ή δέλανε να παρωρωδούνε σεις τρο-
πική κρημνίες και σεις παραξενουτ τροπος
του νέου κόσμου. Πολλοί ναυικοί επεσεύφονταν τών
Λισσαβόνα όπου αποφασιζανε να μείνω εκεί και να
γίνοντ γήστοι Πορτογάλοι. Άνάμεσα αυτών ήτανε
με' ο Κοζόμβος ποι ταξίδευε πολλάς φορές στη χρυσή
άχνη παντρεύτηκε μια Πορτογαλίδα, με' έβρισε για ή-
χο καρπό σεις Αζόρες. Η περικοπή του ήταν ού
μπορούσε να φθάση σεις ανατολική παραλία τής
Ασίας όταν ταξίδευε σεις δίση ανάμεσα απ' τον
ωκεανό. Το σχέδιο του δειν ήτανε η ανακάλυψη νέας
χώρας αλλά τών να φθάση απ' τών θάλασσα σεις

χώρα που για πρώτη φορά επεξεργάστηκε ο Μάρκο Πόλο.
 Ταξίδεψε με γραμμικά χιόνια αυτού του άπορα ως Κίνας
 και επέστρεψε από εκεί μαζί των δυνάμεων Ινδών,
 με την ιδέα πως πήγε στην Ιαπωνία. Έμεινε τρεις
 προτάσεις του στον βασιλιά, ο οποίος τρεις ανέφερε
 στο συμβούλιο. Στην αυτή χώρα ήτανε δύο σχέδια
 για το ταξίδι στην Ινδία. Το ένα ταξίδι από τον βορρά
 ενώ παραλία της Αρμενίας και τ' άλλο ταξιδεύοντας
 ανάμεσα στη μέση.

Το εμπόριο στην Τουρκία δεν προόδευε και διότι
 παρεμπόδιζε το συμβούλιο, οτι ήθελε να εγχαλαρείται
 τες δυνάμεις στην δύση Αρμενίας.

Ο Κοζόμπος ~~ανακάλυψε~~ κέρδισε την Καστίλη, την
 ανατολική παραλία της Ασίας (madis rōmizai).

Αυτός οδήγησε τες ναυτικές επιχειρήσεις με ειδικά δι-
 ναμια ώστε το φουρτουναριστικό άρρωστοι ανακαλύφ-
 τικε και στομάχισκε ως κακή εμπόδος.

Ο βασιλιάς έστειλε ένα εγγράφιο τον Couilham να έμ-
 σκεπτή τις ανατολικές χώρες δια έμπορος.

Ο σκοπός του ήτανε να έρευνήσει το Βερετοάριμο
 εμπόριο στις πηγές του και να βρη τον Prester John.

Ο Couilham πήγε στην Αλεξάνδρεια με άνω να
 προχωρήσει στην άγια χώρα πέρασε στο Άδεν και
 έφυγε προς την Ινδία μέσω της Κένυα ή ως πρώτος
 βασιλιάς στην ανατολική παραλία της Αρμενίας ^{και} στο
 οι Μαδραγασκάρη ήτανε πόδες χριστιανούς

που ἔμενε Ἀραβες ὠχρεῖς ὅαν ξέροι ἢ υπερπύσαν
ὅαν βασιλιάδες.

Συνὴ τὴν παραλία ὁ Couilham ἀκούσε πῆρυγορίες
ἐχρῆς με τὸ Ἀρρωπύρι. Τότε πῆγε εἰς Ἰνδία
ἀχρῆς. Ἐπῆγε εἰς τὴν παραλία τῆς Malabar ἀπὸ
πύση σὲ πύση καὶ ἀπὸ Ἰνδία σὲ Ἰνδία.

Ἐμενε ἑπιπῆτος καὶ ἰσχυρὸς ἀπ' ἐμεῖνα πῶ εἶδε.
Τὴν ἀνεργησιότητα καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἰμπορίας.
Τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς Βασιμῆς αἰθῆς. Τῶς βασι-
λιάδες αὐτῶν ποὺ δῆμιανε εἰς κορυφαία ποὺ προ-
σώχονταν εἰς κήτους ἀπὸ τρακαυηλῆς.

Τῶς περὶ εἰς εἰδῶντες με τῶς πύσης πύσης
εἰς ῥάχες τῶς.

Τῶς μεγάλης ἰσχυρῆς πορταῖς κοριτώα. Τὸ χρυσὸ
εἰδῶν τῶς θεοῦ με τὰ κῆρα ἀπὸ ρουμῆλια.

Τράφανε πάνω σὲ ψυδῆα δέτερων με σιδερένη πύσης
καὶ τὰ φάρμακῶς ποὺ εἰς ἑρῶτη ἦσαν ἀνε-
χρῆματα καὶ φῦτῆσαν εἰς κῆτους ὅαν
εἰς παρῆα.

